

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1476/2026-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenka Ćorić, predsjednice vijeća, Gordana Zubaka, suca izvijestitelja i Ivana Mlinarić, članice vijeća u pravnoj stvari 1. tužitelja BARICE HRANILOVIĆ iz Zagreba, Trnsko 1B, OIB: 14296669912, i 2. tužitelja STJEPANA DUMANČIĆA iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB: 43266041842, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Klaić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Klaić I Klaić j.t.d. Kutina, Kolodvorska 24, protiv tuženika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., Nova Gradiška, Ulica I Industrijski odvojak 8, OIB: 66950824428, kojeg zastupa punomoćnik Javorko Novak, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Tatjana Pracny-Novak i Javorko Novak iz Slavonskog Broda, A. Štampara 43, uz sudjelovanje umješaka na strani tužitelja DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Jurja Dalmatinca 7, OIB: 02734240858, kojeg zastupa stečajni upravitelj Jurica Tončić iz Zagreba, Đorđićeva 19, i umješaka na strani tuženika Sandre Evačić iz Zagreba, Lojenov Prilaz 10, OIB: 94901767307, radi pobijanja pravnih radnji stečajnoga dužnika, odlučujući o žalbi tužitelja, žalbi tuženika i žalbi i dopuni žalbe umješaka na strani tuženika Sandre Evačić protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2026.

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026. u točkama I. i II. njezine izreke.

II. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026. u točki III. izreke.

riješio je

I. Odbacuje se kao nedopuštena žalba tuženika podnesena protiv točke II. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026.

II. Odbacuje se kao nedopuštena žalba i dopuna žalbe umješaača na strani tuženika Sandre Evačić podnesena protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2065/2021-69 od 12. siječnja 2026.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao da se utvrdi da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi stečajnoga dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Karlovačka cesta 24, OIB 02734240858, pravna radnja tog stečajnoga dužnika i to uknjižbe založnoga prava na njegovim nekretninama upisanim u zk.ul. 10381 k.o. Blato novo i to suvlasničkog dijela i to 19. etaže, 79/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-19) Poslovni prostor oznake BPP2 u prizemlju B diletacije netto korisne površine 136,89 m², neodvojivo povezano s vlasništvom spremišta BPP2 tlocrtne površine 53,56 m² i spremište BPP2 tlocrtne površine 100,66 m² u podrumu A diletacije, garažnog mjesta oznake G29 tlocrtne površine 12,59 m² u podrumu B diletacije, garažnih mjesta oznake G12 tlocrtne površine 15,40 m², oznake G13 tlocrtne površine 15,40 m², oznake G16 tlocrtne površine 15,40 m², oznake G17 tlocrtne površine 15,40 m², oznake G18 tlocrtne površine 15,60 m² i oznake G19 tlocrtne površine 15,70 m² u podrumu C diletacije, kao s vlasništvom vanjskog parkirališnog mjesta oznake PM51 tlocrtne površine 13,75 m², sve u etažnom elaboratu označeno smeđom bojom, a koji se nalazi u poslovnoj zgradi izgrađenoj na čkbr. 1460/1 Poslovna zgrada br. 24 i 24A, Karlovačka cesta i dvorište sa 4476 m², odnosno Poslovna zgrada br. 24 i 24A sa 1136 m² i dvorište sa 3.340 m² izvršenim za korist tuženika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., Nova Gradiška, Ulica I Industrijski odvojak 8, OIB 66950824428, provedena u zemljišnim knjigama rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb Općinskog suda u Novom Zagrebu dana 7. rujna 2016. pod brojem Z-19272/2016 i to temeljem Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015. potvrđenog od strane Javnog bilježnika DAMIRA ANDRAŠIĆA u Zagrebu 7. prosinca 2015. pod brojem OV-11972/2015 zaključenog između tuženika kao založnog vjerovnika i stečajnog dužnika kao založnog dužnika radi osiguranja novčane tražbine tuženika u iznosu od 80.331,69 EUR u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate uvećano za zatezne kamate i troškove koji bi eventualno nastali prilikom ostvarivanja tražbine za korist istoga tuženika te se nalaže brisanje uknjižbe založnog prava provedene za korist istoga tuženika na navedenim nekretninama stečajnoga dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Karlovačka cesta 24, OIB: 02734240858 rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb, Općinskog suda u Novom Zagrebu 7. rujna 2016. pod poslovnim brojem Z-19272/2016 i uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo u zemljišnim knjigama prije navedene uknjižbe založnog prava (točka I. izreke). Naloženo je tužiteljima naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 4.772,93 EUR (točka II. izreke) i odbijen je kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 12.843,75 EUR (točka III. izreke).

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud utvrdio kako su tužitelji pobijali pravnu radnju uknjižbe založnog prava na navedenim nekretninama stečajnoga dužnika izvršenu za korist tuženika, slijedom čega je radnja koja se pobijala u ovom postupku uknjižba založnog prava, a ne pravna radnja koju

je stečajni dužnik poduzeo u vidu sklapanja Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015., bez obzira na to što su pravni učinci tog Sporazuma nastali tek njegovom uknjižbom u zemljišnim knjigama nadležnog suda. Nadalje, prvostupanjski sud je na temelju prijedloga za uknjižbu založnog prava (l. 381. i 382. spisa) utvrdio da je taj prijedlog podnio tuženik, a ne stečajni dužnik. Također, sud je naveo da upis založnog prava-hipoteke, na temelju podnesenog prijedloga, obavlja zemljišnoknjižni odjel nadležnog općinskog suda pa se u konkretnom slučaju, kako je tužbeni zahtjev postavljen, ne radi o pravnoj radnji koju je poduzeo stečajni dužnik i stoga nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje koja je predmet utuženja.

3. Tužitelji su podnijeli žalbu protiv točke I. i II. izreke pobijane presude zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se presuda preinači i prihvati tužbeni zahtjev odnosno navedena presuda ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Mišljenja su da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je tužbeni zahtjev tužitelja pogrešno određen na način da se u konkretnom slučaju tužbom pobija uknjižba založnog prava na temelju Sporazuma do koje uknjižbe je došlo 7. rujna 2016., a ne u cijelosti pravna radnja koju je stečajni dužnik poduzeo u vidu zaključenja Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke još dana 7. prosinca 2015. bez obzira što su pravni učinci Sporazuma nastali tek uknjižbom založnog prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda. Tužitelji su stajališta da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje stečajnoga dužnika. Žalitelji su istaknuli kako nije prihvatljiv pravni stav prvostupanjskog suda da je predmetna uknjižba založnog prava za korist tuženika izvršena na temelju prijedloga samog tuženika i odlukom suda, a ne stečajnoga dužnika pa da se zato ne može pobijati tužbom u ovom postupku. Također, naveli su i da je Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke ovršna isprava na temelju koje se može provesti ovrha radi naplate novčane tražbine tuženika kao ovrhovoditelja prema stečajnom dužniku kao ovršeniku pa da stoga i dalje proizvodi pravne učinke te iz tog razloga postavljenim tužbenim zahtjevom nije trebalo utvrđivati da cjelokupan Sporazum, kao pravna radnja stečajnoga dužnika, ne bi proizvodio pravne učinke prema stečajnoj masi stečajnoga dužnika.

4. Tuženik je podnio žalbu protiv točaka II. i III. izreke prvostupanjske presude. Pri tome je istaknuo da je vrijednost predmeta spora u ovoj pravnoj stvari pogrešno određena. Naime, tužitelji su kao vrijednost predmeta spora naveli iznos od 101.000,00 kn, kojemu je iznosu tuženik prigovorio te je predložio da se vrijednost predmeta spora odredi u iznosu od 600.000,00 kn jer je smatrao da ako tužitelji osporavaju tužnikovo pravo kao založnog vjerovnika, tada je logično da stvarna vrijednost mora biti u visini prava koje su tužitelji osporavali u iznosu od 600.000,00 kn / 79.633,69 EUR. Ukazao je i da je postupanje suda u suprotnosti s odredbama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23: dalje: ZPP) koje određuju način utvrđivanja vrijednosti predmeta spora. Također, naveo je da pobijana presuda ne sadržava obrazloženje zašto nije prihvaćen tuženikov prigovor o utvrđivanju vrijednosti predmeta spora. Predložio je preinačiti

točke II. i III. izreke pobijane presude na način da se naloži tužiteljima snositi sve zatražene troškove postupka.

5. Umještač na strani tuženika Sandra Evačić podnijela je žalbu i dopunu žalbe protiv navedene presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava u kojoj je navela da su pobijanom presudom grubo i teško povrijeđena prava tuženika i umještača na strani tuženika. Mišljenja je da sud nije osigurao primjenu postupovnih i materijalnopравnih jamstava pravičnog suđenja u odnosu na stvarna prava tuženika, pa tako i stvarna prava verificiranog umještača na strani tuženika, pri čemu osobitu važnost ima i dužnost suda pravilno, potpuno i na zakonu utemeljeno obrazlaganje odluke i pažljivog ispitivanja odlučnih navoda kako tuženika, tako i odlučnih navoda verificiranog umještača na strani tuženika. Žalitelj je naveo da su pogrešno i nepotpuno ocijenjeni njegov i tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja te je prvostupanjski sud pobijanom presudom zauzeo nezakonito pravno shvaćanje suprotno pravnom shvaćanju koje je zauzeo drugostupanjski sud u rješenju poslovni broj PŽ-1603/2020-2 od 15. ožujka 2020. Pri tome je obrazlagao zbog čega je stajalište da tužitelji u ovoj pravnoj stvari nisu bili aktivno legitimirani, posebno istaknuvši da tužitelji u trenutku podnošenja tužbe nisu imali status stečajnih vjerovnika pa zato nisu mogli biti aktivno legitimirani. Ukazao je i na nepravilnost u primjeni odredbe čl. 209. Stečajnoga zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), zatim da ishod ovog parničnog postupka ima izravan učinak na tijek stečajnoga postupka koji se vodi pod poslovnim brojem St-5877/2016. U dopuni žalbe naveo je da je u pobijanoj presudi navedena pogrešna uputa o pravnom lijeku. Predložio je ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

6. Tuženik je dostavio odgovor na žalbu tužitelja u kojemu je osporio tužiteljeve žalbene navode s prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana.

7. Žalba tužitelja i tuženikova žalba protiv točke III. izreke presude nisu osnovane, a tuženikova žalba protiv točke II. izreke presude i žalba umještača na strani tuženika Sandre Evačić nisu dopuštene.

8. Pobijana presuda ispitana je u skladu s odredbom čl. 365. ZPP-a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. U odnosu na žalbu tužitelja.

9.1. Iz sadržaja tužbenog zahtjeva proizlazi kako su tužitelji u ovoj pravnoj stvari pobijali samo uknjižbu založnoga prava na nekretninama stečajnoga dužnika Delta Blato d.o.o. u stečaju u tuženikovu korist koja je provedena u zemljišnim knjigama na temelju rješenja Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb, Općinskog suda u Novom Zagrebu 7. rujna 2016. pod poslovnim brojem Z-19272/2016. Navedeno rješenje doneseno je na temelju prijedloga tuženika po osnovi Sporazuma o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015. potvrđenog od strane Javnog bilježnika Damira Andrašića u Zagrebu 7. prosinca 2015. pod brojem

OV-11972/2015, zaključenog između tuženika kao založnog vjerovnika i stečajnoga dužnika kao založnog dužnika radi osiguranja novčane tražbine tuženika u iznosu od 80.331,69 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate uvećano za zatezne kamate i troškove koji bi eventualno nastali prilikom osnivanja tražbine za korist tuženika. Dakle, tužitelji nisu pobijali navedeni Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015.

9.2. Prema odredbi čl. 198. st. 1. SZ-a pobijati se mogu pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama ovoga Zakona. S pravnom radnjom izjednačeno je i propuštanje zbog kojega je stečajni dužnik izgubio kakvo pravo ili kojim su protiv njega imovinskopravni zahtjevi bili zasnovani, održani ili osigurani (stavak 2.).

9.3. Nadalje, u smislu odredaba Stečajnoga zakona kojima je uređeno pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, predmet pobijanja mogu biti pravni poslovi iz čl. 201. i 211. SZ-a te pravne radnje stečajnoga dužnika iz čl. 199., 200., 202., 203., 204., 210. i 211. SZ-a.

9.4. Kao što je navedeno, tužitelji su u ovoj pravnoj stvari pobijali radnju uknjižbe založnoga prava na nekretninama stečajnoga dužnika Delta Blato d.o.o. u stečaju u tuženikovu korist. Uknjižba je radnja suda koja je u konkretnom slučaju dopuštena rješenjem Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Z-19272/2016, donesenim na prijedlog tuženika, pa je stoga prvostupanjski sud ispravno zaključio da se ne radi o pravnoj radnji koju je poduzeo dužnik već da je riječ o radnji suda zbog čega nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje. Nadalje, kada bi se prihvatilo stajalište tužitelja da uknjižba založnog prava može biti objekt pobijanja i da su tužitelji primjerice uspjeli s pobijanjem te radnje, i dalje bi ostao na snazi Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke kao pravna osnova stjecanja založnog prava na temelju kojega bi vjerovnik ponovno mogao predložiti uknjižbu založnog prava u zemljišnim knjigama. Osim toga, vjerovnik koji na nekom predmetu iz stečajne mase ima kakvo založno pravo koje nije upisano u javnu knjigu, u skladu sa Stečajnim zakonom, ima pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti založnoga predmeta (čl. 151. SZ-a). Dakle, takav vjerovnik ima status razlučnog vjerovnika. Predmet pobijanja u konkretnom slučaju mogao je biti samo Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015. te bi eventualni uspjeh u pobijanju tog pravnog posla povlačio i poboynost radnje uknjižbe založnog prava u zemljišnim knjigama to stoga što bi u takvoj situaciji taj pravni posao izgubio učinak prema stečajnoj masi i to bi u konačnici dovelo do brisanja pobijane uknjižbe u zemljišnim knjigama.

9.5. Pored navedenog, činjenica da je predmetni Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 7. prosinca 2015. ovršna isprava, to ne utječe na pravilnost i zakonitost pobijane presude. Nije osnovano stajalište tužitelja izneseno u žalbi da se na temelju tog Sporazuma može neposredno provesti ovrha radi naplate novčane tražbine tuženika protiv stečajnoga dužnika kao ovršenika i da zato nije

trebalo utvrđivati da predmetni Sporazum kao pravna radnja stečajnoga dužnika ne bi proizvodio pravne učinke. Naime, s jedne strane, stečajni vjerovnici, u smislu čl. 167. st. SZ-a, mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku, a s druge strane, sukladno čl. 169. st. 5. SZ-a, nakon otvaranja stečajnoga postupka različni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja. Imajući u vidu citirane zakonske odredbe tuženik na temelju navedenog Sporazuma, nakon otvaranja stečajnoga postupka, nije mogao pokrenuti ovršni postupak protiv stečajnoga dužnika te je svoju tražbinu kao stečajni vjerovnik mogao ostvarivati putem dioba nakon unovčenja slobodne stečajne mase odnosno kao različni vjerovnik nakon što se u stečajnom postupku unovče nekretnine opterećene njegovim različnim pravom.

9.6. Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđena presuda u točkama I. i II. izreke.

10. U odnosu na tužnikovu žalbu.

10.1. Tuženik je žalbom pobijao točke II. i III. izreke presude s prijedlogom da se navedene točke izreke pobijane presude preinače. S obzirom na to da je točkom II. izreke naloženo tužiteljima naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 4.772,93 EUR, time je tuženik u tom dijelu uspio sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka pa nema pravni interes pobijati točku II. izreke presude. Stoga je u skladu s odredbom čl. 358. st. 3. ZPP-a odbačena tužnikova žalba protiv točke II. izreke prvostupanjske presude.

10.2. U pogledu pobijane točke III. izreke presude, navodi se kako su tužitelji u tužbi kao vrijednost predmeta spora naznačili iznos od 101.000,00 kn / 13.405,00 EUR, a tuženik je, podneskom od 8. ožujka 2022., tijekom prethodnog postupka prigovorio vrijednosti predmeta spora istaknuvši da se vrijednost predmeta spora treba odrediti u iznosu od 600.000,00 kn / 79.633,69 EUR uzimajući u obzir sporni iznos njegove glavnične tražbine prema stečajnom dužniku. Iako prvostupanjski sud nije postupio po odredbi čl. 40. ZPP-a niti je dao jasno obrazloženje zašto smatra da je primjerena vrijednost predmeta spora kako ju je naznačio tužitelj, to ne utječe na pravilnost i zakonitost odluke o troškovima postupka. Naime, tužbeni zahtjev ne odnosi se na isplatu iznosa osiguranog založnim pravom niti se pobija pravna osnova (Sporazum) za stjecanje založnog prava, a također tužbom se ne zahtijeva ustanovljenje založnog prava nego se isključivo pobija sudska radnja uknjižbe založnog prava koja je dopuštena spomenutim rješenjem Općinskog suda u Novom Zagrebu pa se stoga ne može primijeniti odredba čl. 39. ZPP-a na koju se tuženik pozivao u žalbi.

10.3. Odluka o troškovima postupka pravilna je i zakonita i donesena je u skladu s čl. 154. i 155. ZPP-a pa je u odnosu na točku III. izreke presude valjalo odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu.

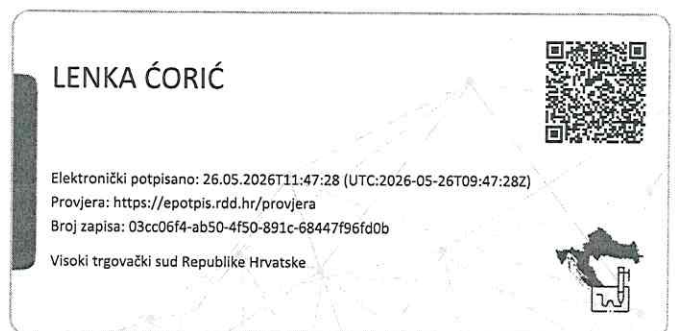
11. U odnosu na žalbu i dopunu žalbe umješaka na strani tuženika Sandre Evačić.

11.1. Prvostupanjski sud je rješenjem na ročištu od 28. studenoga 2025. dopustio Sandri Evačić miješanje na strani tuženika u ovoj pravnoj stvari. S obzirom na to da je pobijanom presudom tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen kao neosnovan, zbog toga drugostupanjski sud u žalbenom postupku ne može protivnoj strani dosuditi više od onoga što je već učinio prvostupanjski sud odbivši tužbeni zahtjev kao neosnovan. Stoga tuženik pa samim time ni umješač na strani tuženika zbog nedostatka pravnog interesa nema pravo na žalbu protiv prvostupanjske presude jer u opisanoj situaciji (cjelokupno odbijanje tužbenog zahtjeva) umješač podnošenjem žalbe ne bi mogao pomoći stranci kojoj se pridružio u sporu, a niti dalje pozitivno utjecati na svoju procesnu sudbinu.

11.2. Zbog navedenog, ovaj sud je primjenom odredbe čl. 366. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a odbacio žalbu i dopunu žalbe umješača na strani tuženika Sandre Evačić kao nedopuštenu.

Zagreb, 19. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća
Lenka Ćorić

Broj zapisa: **9-30888-34a05**

Kontrolni broj: **0e866-4836e-654e6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.